

USCA

POST

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHEIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
TELEFOON 030 - 288.17.41

ISSN 0922-0089
MEI 1997
NUMMER 88

De Promotie gaat door!

U weet het, we maken vaak gebruik van de mogelijkheid om bij tentoonstellingen aanwezig te zijn met een informatiestand, bevolkt door ons enthousiaste "PR-team", gevormd door de heer en mevrouw Udo uit Amsterdam en Jonker uit Bussum. Daarnaast van tijd tot tijd ook met een aantal kaders, waarmee we het een en ander laten zien van onze verzamelgebieden Canada en USA.

Deelnemen aan wedstrijdtentoonstellingen hoort er ook bij. Natuurlijk door "oude rotten" in dit vak, zoals de heren G. v. d. Koore uit Gouda, D. Speksnijder uit Schoonhoven en ondergetekende, maar gelukkig komen er ook inzendingen van nieuwe leden, zoals de heer P. B. Jonker uit Heerhugowaard. Hij toonde tijdens "Jub-Postaal", waarmee P.V. Aalsmeer zijn 50e verjaardag vierde, tijdens de Paasdagen in twee kaders "De Uitdaging van Washington-Franklin", waarmee hij 48 punten en brons vergaarde. Zijn uitdaging om mee te doen verdient een compliment.

Dat deed bij mij de vraag opkomen of er niet meer leden zijn, die hetzij bij een propagandatentoonstelling, hetzij bij een wedstrijdtentoonstelling (cat. 3) iets van hun verzameling willen laten zien. Hoe breder wij aspecten uit onze verzamelgebieden kunnen tonen, hoe meer belangstelling we voor onze Vereniging kweken. We doen het niet voor niets, zoals we uit de toeloop van nieuwe leden kunnen merken.

Ik geef dit idee graag aan u door! En we geven ook het goede voorbeeld, want van 26 tot 28 september, tijdens de jubileumtentoonstelling "Globe Post 100", waarmee de Filatelistenvereniging "De Globe" zijn 100-jarig bestaan viert, laten we in 5 kaders weer iets van ons zien. Twee kaders Canadese Veldpost van de heer W. Veraart en drie kaders USA Bureau Precancels.

Daarnaast zijn voor de wedstrijdtentoonstelling (cat. 2) aangemeld mijn inzendingen "Franklin-Washington" en "USA Revenues" (tijdens "Jub-Postaal" bekroond met verguld zilver, 76 punten). Maar we kunnen niet steeds met dezelfde inzendingen komen, vandaar mijn oproep aan de leden om ook met een eigen inzending aan dergelijke tentoonstellingen te gaan meedoen. Daarmee laten we aan de bezoekers zien hoe interessant onze verzamelgebieden zijn. Uiteraard is bij "De Globe" ook onze info-stand weer bevolkt.

Om meer leden vertrouwd te maken met het fenomeen tentoonstellen, overweegt het bestuur in het nieuwe seizoen tijdens de bijeenkomsten kleine verzamelingen te laten tonen. Dan kunnen we van elkaar zien wat we tonen en hoe we een inzending in elkaar zetten. We dagen u uit en hopen op reacties!

Na onze bijeenkomst in Vught gaan we van onze vakantie genieten en daarna hopen we elkaar op 6 september in Apeldoorn weer te zien.

Prettige vakantie!

H. W. M. Hopman - Voorzitter

U.S.A. PRECANCELS

- BUREAUS en LOCALS -

Wij hebben een zeer grote voorraad, vooral van
Locals van de Zuidelijke Staten, Towns-Types en Denoms!

Stuur Uw lijst en laat Uw wensen eens weten aan

HENRY KUIPERS

DIEPENBROCKSTRAAT 109

7604 CX ALMELO

Telefoon 0546 - 85 24 49

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

HERMANS PHILATELICS

BOX 235, VINELAND, ONT.
LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad

ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN

zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

BESTUURSMEEDEDELINGEN - MEI 1997

Secretariaat: H. Winterberg
Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk
Tel: 0251-234256

Ledenadministrateur: J. Udo
Postbus 23644
1100 EC Amsterdam Z.O

UITNODIGING

Het bestuur nodigt U uit tot het bijwonen van de laatste bijeenkomst vóór de lange hete zomer, en wel op ZATERDAG 24 MEI 1997 in "Hotel Vught" te Vught, telefoon 073.657.90.40. Wij rekenen op een grote opkomst.

AGENDA

10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés.

Introducés zijn welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Zij gelieven de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

10.30 uur Opening, Mededelingen, Rondvraag.

Leestafel - Boekenhoek - Ruilen - Onderling Contact.

12.30 uur Lunchpauze

13.30 uur Veiling N° 164. De kavellijsten vindt U bijgesloten. Wie niet aanwezig kan zijn, kan schriftelijk bieden, en wel bij de heer J. van Keulen, Deijlerweg 65, 2241 AB Wassenaar. Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling te zijn ingediend.

16.00 uur Sluiting.

De tijden zijn bij benadering. Er kan van worden afgeweken.

Zó bereikt U "Hotel Vught":

Per trein: tot station 's-Hertogenbosch en van het Stationsplein met een der BBA-bussen 64, 65, 68, 69, 139, 140 of 154. Deze stoppen elke 15 minuten bij "Hotel Vught".

Per auto: uit 's-Hertogenbosch Zuid/Utrecht: richting Tilburg afslag Vught Centrum. Einde afslag bij de stoplichten linksaf richting 's-Hertogenbosch. Eerste afslag rechtsaf volgen; na 100 meter links Hotel Vught.

Uit Eindhoven: richting 's-Hertogenbosch Centrum aanhouden. Aan de linkerhand passeert U "Hotel Vught". Eerste afslag rechts en na 100 meter links "Hotel Vught".

Uit Tilburg: richting 's-Hertogenbosch Centrum. Bij stoplichten rechtsaf; na 100 meter aan de linkerkant "Hotel Vught".

VOLGENDE BIJeenKOMSTEN

zaterdag 6 september 1997: Apeldoorn

zondag 19 oktober 1997: Vianen

zaterdag 29 november 1997: Alphen a/d Rijn (Jaarvergadering)

MUTATIES LEDENLIJST

Als kandidaat-lid mogen wij de heer H. van Zelst (657) uit Witmarsum hartelijk welkom heten. *Eventuele bezwaren tegen diens lidmaatschap kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat.*

Tot onze spijt zijn in vorige convo's de namen van twee kandidaat-leden onjuist vermeld: J. Toebes (646) uit Cambridge, Ontario, Canada, moet zijn de heer Hans Toebes; P. W. van Dongen (649) moet zijn de heer P. W. van Doorn. Wij bieden beiden onze verontschuldigingen aan.

ENQUETE "USCA POST"

Mocht u uw stem nog niet hebben laten "horen", doe dat dan alsnog even. Het is van belang een zo breed mogelijk inzicht te krijgen in de onder onze leden levende meningen en wensen. U kunt het formuliertje nog meebrengen naar de bijeenkomst in Vught op 24 mei of vóór die datum toezenden aan het secretariaat: Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk.

VERGELIJKINGSTABEL VOOR USA-CATALOGI

Clubgenoot H. Winterberg heeft de Vergelijkingstabel voor catalogusnummers USA geactualiseerd. De tabel loopt nu tot begin 1997 en alle opgetreden wijzigingen zijn erin verwerkt. De nieuwe editie is 70 pagina's dik, gebrocheerd in een stevig omslag. Overzichtelijk naast elkaar staan de catalogusnummers volgens Scott/Harris, Yvert & Tellier en Michel.

U kunt het werk bestellen door vóór uiterlijk 24 mei a.s. de druk- en eventueel verzendkosten à f 10.- afgehaald, resp. f 15.- franco huis per post te storten op postgirorekening 23.19.088 t.n.v. Vereniging voor USA en Canada Filatelie te Wassenaar. Haast u dus!

LEDEN HELPEN LEDEN

GEVRAAGD: Boekje Scott 2919a met zelfklevende "Flag over Fields"-zegels. Wie kan mij inlichten over het volgende: Wat was APO 958 en wat het luchtposttarief in 1945 voor een normale brief, verzonden door een militair (vandaar APO) van Honolulu naar Nederland? Reacties aan Herman Winterberg, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk, telefoon 0251.23.42.56.

GEVRAAGD: Zegels uit de Canadese "King George VI War Issue" van 1942-1943, Scott 249-260 (= Yvert 205-216, resp. Michel 216A-227) op brieven, kaarten, brieven met slogans, met boekjescombinaties, e.d. Voorts RUSLAND: Scott 6002 (Michel 6201) van mei 1991 waarop schrijver William Saroyan; ITALIE: Briefkaart van 24 mei 1986 waarop Francesco Vigo; en 4 velletjes Columbus-herdenking 1992; MEXICO: Scott 910 van 16-9-1960 voor 150 jaar Onafhankelijkheid (Staande zegel in rood en groen met als hoofdmotief de Vrijheidsklok). Alles liefst gebruikt, maar ongebruikt ook welkom; te koop of in ruil. Reacties aan G. Smit, Jan Janslaan 86, 7602 VS Almelo, telefoon 0546.86.26.12.

WANTED: Dutch stamp trading friend, wishing to receive Canada stamps in exchange for Netherlands (back until 1950). I am a member of the Owen Sound Stamp Club. Please, contact in English language: Mr. Albert J. Pountney, 293 2nd Av. South East, Owen Sound, Ontario, Canada N4K 5T2.

OVERIGE MEDEDELINGEN

***→ "Vrienden van het Militair Luchtvaartmuseum" geeft op 28 mei 1997 een gelegenheidsenveloppe MLM nr. 26 uit. Deze is gewijd aan de Fokker C-IV. Bestellingen vóór 28 mei 1997 door storting van f 6.- per stuk op postgiro 413222 t.n.v. H. J. de Jong te Voorschoten.

***→ Van vrijdag 26 t/m zondag 28 september 1997 houdt de Postzegelvereniging "De Globe" een jubileumtentoonstelling bij haar 100-jarig bestaan, met 1000 kaders. Verdeeld over de categorieën 2, 3, Jeugd, Propaganda, Eenkaderklasse en Erehof. Inlichtingen verstrekt de heer A. W. Hoogveld, Schaapsdrift 93, 6902 AC Zevenaar, telefoon 0316.52.47.14.

Aanwinsten Bibliotheek

Opnemen in de Catalogus van onze "Nieuwe Wereld Boekenij":

Nº 20100-11	Riker, James	»Revised History of Harlem« J 900 E 1904
Nº 20700-36	Cooper, Lowell B.	»The Fresno and San Francisco Bicycle Mail of 1894« J 134 E 1982
Nº 22145-6	Elementary, N. H.	»ZIP Code Directory and Daily Date Book« J 60 E 1976
Nº 22150-28	Scheele, Carl H.	»The Story of the United States Mails« J 99 E 1970
Nº 22455-1		»Rundbrief USA/Canada« 1978-1983
Nº 22455-2		»Rundbrief USA/Canada« 1984-1986
Nº 22455-3		»Rundbrief USA/Canada« 1987-1989
Nº 22455-4		»Rundbrief USA/Canada« 1990-1992
Nº 22455-5		»Rundbrief USA/Canada« 1993-1995
Dit is het Tijdschrift van onze Duitse Zusterorganisatie.		
Nº 22460-15	Amick, George	»Linn's U.S. Stamp Year Book 1995« J 576 E 1996
Nº 22520-1		»Scott's Standard Postage Stamp Catalogue 1950« J 1150 E 1950
Nº 32520-18	Rousseau L. & Darnell, E.	»Darnell Stamps of Canada« (Catalogus) J 360 E 1997

CORRECTIES:

- De nummers 22450-5 resp. 22450-6 wijzigen in 22460-3 resp. 22460-4.
- Nº 22450-3 vervalt.

Stempel-Stampeï in NC

Stel u woont in Durham, North Carolina. Dan bent u trots op uw stad, die zich "centrum van industrie, onderwijs, gezondheidszorg en wetenschappelijk onderzoek" noemt. U stuurt brieven weg en daarop komt het poststempel van Raleigh, het door de Post aangewezen distributiecentrum voor de regio, waarin ook nog Chapel Hill ligt. Dan bent u toch goed nijdig, nietwaar?

Deze misstand was ook een steen des aanstoots voor de Greater Durham Chamber of Commerce, de Kamer van Koophandel Durham en omstreken. En al heel lang. De President van dit eerbiedwaardig instituut, Bob Booth, vocht al veertien jaar vergeefs voor een eigen postmerk. Toen riep hij de hulp in van de Senatoren Jesse Helms en Lauch Faircloth.

Die traden in contact met Harvey Schmitt, het opperhoofd van de Kamer van Koophandel in Raleigh, tenslotte ook een kring van invloedrijke kiezers. Dat hielp. Schmitt had plots alle begrip voor de situatie: "Wij willen scheidsmuren slechten en een gevoel van eenheid scheppen", sprak hij wijs. De USPS kiest in zulke gevallen - want die hebben zich al vaker voorgedaan - geen partij. Zij voegt zich naar de wens van de belanghebbenden, zodra die het eens zijn geworden.

Het oude en het nieuwe Stempel

Louis Eldridge, de chef van het distributiecentrum van de Post in Raleigh, die vroeger dat werk ook heeft gedaan in New York, moet er een beetje om lachen. "Het zijn altijd de kleine plaatsen, die zo overgevoelig zijn op dit punt. In New York City kan het niemand een bal schelen wat er in het postmerk staat." De man is duidelijk geen filateliet.

Wij danken de bovenstaande geschiedenis aan onze clubgenoot de heer J. Roodenburg, die ooggetuige is geweest van het gebeurde en die ons krantenknipsels erover toestuurde. Hartelijk dank. Wij hopen dat dit goede voorbeeld goed zal doen volgen!

Overigens: hebt u al eens geprobeerd een poststempel te krijgen van America, het mooie dorp in onze Peel? Dat valt ook heel niet mee. Maar die "Amerikanen" zijn blijkbaar niet zo gevoelig dat ze stampeï maken bij de KPN, of - wat waarschijnlijker is - zij zien het nutteloze ervan in!

W. J. VERAART

De Canadese Veldpost (7)

NA DE LANDING IN NORMANDIË

Voor de Canadese troepen verliep de landing in Normandië op zich vrij voorspoedig. Op D-Day, 6 juni 1944, om 7.35 uur mochten de Canadezen landen op het Juno-strand, tien minuten na de Engelsen. De 9e Brigade van de 3e Divisie was als eerste aan land, gesteund door de 2e Tank Brigade.

Voor de landingstroepen was in Southampton een mobiel Canadian Army Base Post Office (1 CABPO) gevestigd, maar op 8 juni 1944 werd het eerste Veldpostkantoor op het vasteland geopend in het Franse stadje Beny-sur-Mer (FPO 483 - DC3). Dat is daar gebleven tot 30 juli.

Op 18 juni namen 3 squadrons, de Groep 17 van de 1e Tactical Air Force, hun intrek in Beny-sur-Mer. Dat waren de squadrons n° 401 (FPO-MC 71), n° 411 (FPO-MC 81) en n° 412 (FPO-MC 82). Zij bleven er tot 8 augustus. Na de uitbraak bij Falaise zijn zij de troepen gevolgd, uiteraard tot in Nederland. Het stadje is nog altijd belangrijk, want de helft van de ruim 5000 in Normandië gevallen Canadese militairen ligt er begraven.

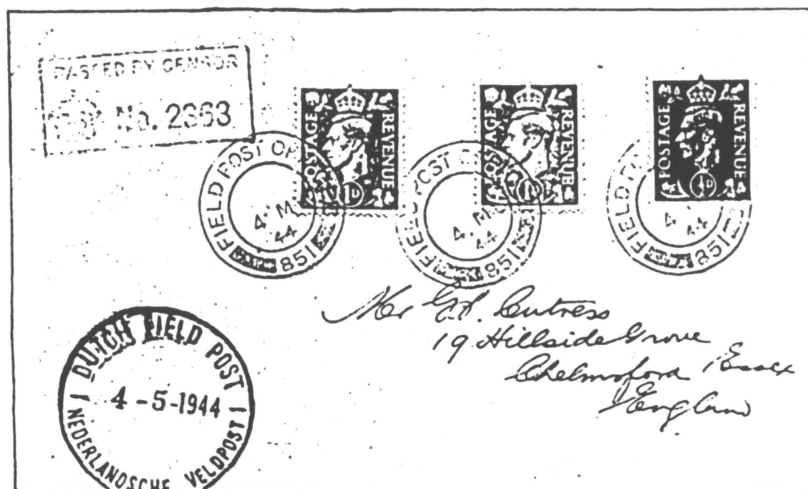
De 2e Tank Brigade opende op 6 juni een Veldpostkantoor in Courseulles-sur-Mer (FPO 430-CA 2).

Het Hoofdkwartier van het 2e Corps kwam pas op 29 juni naar het in het invasiegebied gelegen Amblie (FPO 640-HC 2). Op 16 juli werd het verplaatst naar Caen.

Het Hoofdkwartier van het 1e Canadese Leger werd op 23 juli operationeel in Amblie (FPO 585-AC 1). Het vertrok op 24 augustus van hier naar Antwerpen. Dit leger was eind juni op sterkte gekomen; het bestond uit 3 Canadese divisies, waarvan 1 tankdivisie en 1 tankbrigade, en voorts uit een Poolse tankdivisie, de Britse 49e divisie Polar Bears, de Belgische Pirotbrigade (FPO 665), de Vrije Tsjechen en onze Prinses Irene Brigade (FPO 851). Zie afb. 25 met het stempel "Dutch Field Post - Nederlandsche Veldpost."

Het 1e Canadese Leger trok na de val van Falaise snel noordwaarts. Na een aantal Kanaalhavens te hebben bevrijd, bereikte het half september de Schelde, die vrijgemaakt moest worden voor het scheepvaartverkeer naar Antwerpen. Dit werd een van de bloedigste strijdonelen uit de oorlog.

In de twee maanden durende strijd om de Schelde werden de Veldpostkantoren altijd aangeduid als "Omgeving Antwerpen" of "Omgeving Schelde", zodat niet duidelijk was in welke dorpen of steden ze zich bevonden. De Canadese General Hospitals waren weer beter te vinden. Zij hadden een stempel SC 760 en meestal een laag Censor-nummerstempel.

25 Briel van de Prinses Irene Brigade

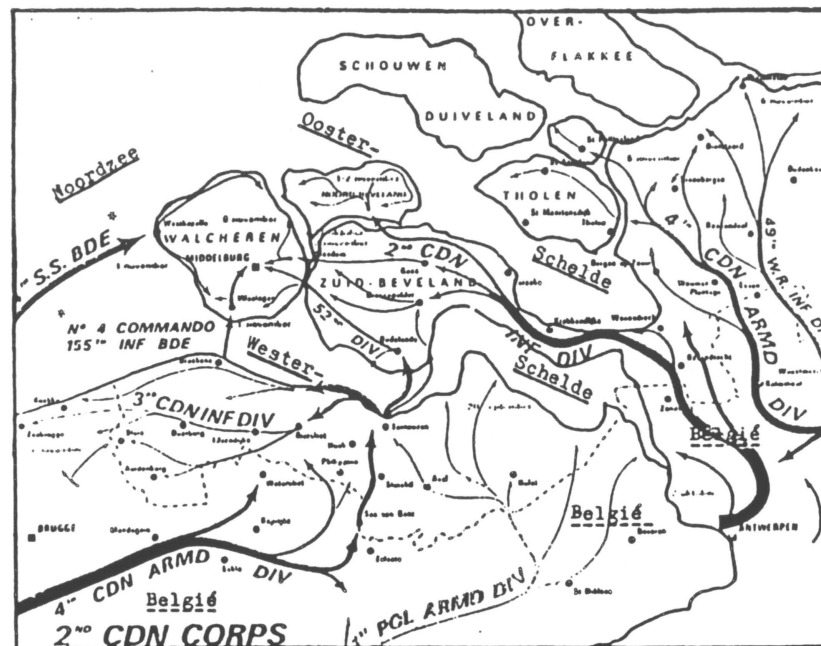
De strijd om de Schelde kostte Canada voor de tweede keer bijna de gehele infanterie. De onderdelen "Black" en "Watch of Canada" werden het zwaarst getroffen: zij verloren 80% van hun manschappen bij Woensdrecht (FPO 435-C 5). Ook het weer zat niet mee, het was een van de natste najaarsperiodes van de eeuw. De soldaten mopperden dat dit weer beter was voor de eenden dan voor hen. Zie afbeelding 26.

Na de strijd om de Schelde kwam het Canadese Leger voor een rustpauze in Nijmegen te liggen. Uit die periode zijn vele brieven te vinden. De manschappen hadden weer tijd om naar huis te schrijven. Maar op 8 februari 1945 was de rust voorbij: het Reichswald moest worden veroverd. Dit was eigenlijk de aanzet tot de bevrijding van de rest van Nederland.

Na de verovering van dit gebied zijn in Hochwald van 28 februari tot 3 maart 1945 enkele divisie- en brigade-veldpostkantoren gevestigd geweest, en in Xanten van 8 tot 10 maart. Nadat de Rijn op 23 maart was overgestoken, zijn er ook in Emmerich en Elten Hoch korte tijd veldpostkantoren geweest.

De verovering van het Reichswald en de oversteek van de Rijn bij Rees hadden de infanteriebataljons zodanig verzwakt, dat er voor de derde keer aanvulling uit Canada moest komen. In februari 1945 werd de dienstplicht in Canada uitgebreid tot de dienst overzee, die vóórdien vrijwillig was.

Vanwege de grote verliezen bij het 2e Corps in noord-west Europa werd in februari 1945 het 1e Corps daarheen gebracht (FPO 253-HCA1). Dit Corps had al op Sicilië en in Italië gevochten. Het bestond uit de 1e Infanterie-Divisie (FPO 314-DC1), de 5e tankdivisie (FPO 522-DCA5) en de 1e Armoured Brigade (FPO 338-CA1).

26. De Strijd om de Schelde

Het Corps werd in Italië op de boot gezet naar Marseille (FPO 596-SC775) en vandaar ging het per trein naar België, waar het omstreeks 25 februari aankwam in de omgeving van Brugge. Het Veldpostkantoor was van 28 februari tot 28 maart in Dixmuiden.

Hierna ging het over de weg naar de omgeving van Nijmegen. Het vervoer van Italië naar Nederland is een geweldige operatie geweest, gezien de vele vernielde bruggen en wegen onderweg.

Na de grote overtocht van de Rijn door het 2e Corps volgde het 1e Corps begin april. Aan dit Corps waren toegevoegd de 49e Britse Divisie en onze Prinses Irene Brigade.

Het 1e Corps heeft eerst de Veluwe en na de Duitse capitulatie West-Nederland bevrijd, het 2e Corps trok noordwaarts en heeft, samen met de 5e tankdivisie van het 1e Corps Noord-Nederland bevrijd. De 5e tankdivisie is totdat zij op 12 december afzwaaide in Groningen gebleven.

De 1e Canadese en de Britse 49e Divisie trokken na de capitulatie dus West-Nederland binnen. Tot september 1945 hadden zij Veldpostkantoren in Utrecht en Hilversum. Deze troepen werden enthousiast ontvangen door de bevolking. Ze hadden nog maar kort in Nederland gevochten, in tegenstelling tot de troepen van het 2e Corps, die al van september 1944 af in

Nederland vochten en daarbij uiteraard veel schade hadden aangericht. Zij werden vaak minder leuk ontvangen, maar dat kwam spoedig weer goed. De paarden die de haver verdienden, kregen die eerst niet.

Het Canadese Leger is maar korte tijd een stukje in Noord-Duitsland doorgedrongen. Enkele brigades van de 2e en 3e Divisie zijn in Leer en Oldenburg geweest en in Oldenburg zijn ze als bezettingstroepen gebleven van juli 1945 tot maart 1946.

Na de capitulatie in mei 1945 zijn in Nederland voornamelijk de poststempels SC 751 tot SC 770 gebruikt, het meest SC 763 en 764. De Canadese militairen in Europa kregen veel sigaretten van familie of bedrijven in het vaderland, die werden toegezonden via een depot in Engeland. Bij elke zending zat een kaart, die aan de gulle gever kon worden teruggezonden met een bedankje. Dat leverde heel wat post op!

Uit Nederland zijn de Canadese militairen vrij spoedig naar huis teruggekeerd. Als eersten gingen de manschappen die zich voor de strijd tegen Japan hadden opgegeven. Zij hebben niet hoeven vechten, want eer ze er waren, had Japan gecapituleerd. De overigen repatrieerden via Engeland. Hun materieel bleef in Nederland achter. Het heeft gediend bij de opbouw van ons leger, dat naar Nederlands Indië ging.

VICTOR KUIL Big Business

In de filatelie gaat veel geld om. Men zegt wel dat in Nederland nauwelijks een droge boterham in de filatelie te verdienen is. In andere landen kan dat anders zijn. Neem nu de USA. Naast de handelaars die met veel inzet de Amerikaanse beurzen, bijeenkomsten, veilingen en andere filatelistische gebeurtenissen aflopen en een rol spelen bij de recycling van filatelistisch materiaal van oud naar jong, van opgevers naar starters, van erfgenamen naar nieuwelingen, van generalisten naar specialisten, en die daarbij een boterham verdienen, bestaat een andere categorie handelaren.

Neem nu Michael Bayback, die in de late jaren tachtig een enorme partij van 35 ton postzegels kocht van Aden en andere Zuid-Arabishe staten. Veel van deze zegels hadden toebehoord aan Marc Rousso, een Franse artiest, in de Amerikaanse pers aangeduid als een *flim-flam* artiest. De zegels uit de Arabische staten worden in Amerikaanse postzegelkringen minachtend *dunes* genoemd: duinen, naar de grote hoeveelheden zand aldaar. "No Junk, No Dunes, Please" leest u in Amerikaanse ruiladvertenties. *Time Magazine* had de euvele moed om deze zegels als waardeloos aan te duiden; bovendien had *Time* een boekje opengedaan over de activiteiten van Bayback op de aandelenbeurs van Vancouver. Bayback behoort

daarnaast tot de omstreken Scientology kerk; dat schreeuwde om wraak in de vorm van een proces.

Rousso wist indertijd de toenmalige eigenaar van de Amerikaanse Minkus Catalogus, Harry deJong, ertoe te bewegen dat hij, Rousso, een Minkus Catalogus van Zuid-Arabishe staten zou creëren. Rousso bepaalde zelf de catalogusprijzen. Ik hoef niet veel meer te schrijven: deze waren buiten proporties hoog. Eén en ander leidde ertoe, dat zowel Rousso als deJong uit de American Stamp Dealers Association ASDA gesmeten werden. De Minkus Catalogus heeft al lang nieuwe eigenaars en is weer bonafide. Inmiddels heeft de rechter het slepende proces tegen Bayback beëindigd zonder een uitspraak te doen: hij zag er geen brood meer in.

Een ander proces in de USA is onlangs door Apple Corps Ltd, zeg maar de firma *The Beatles*, aangespannen tegen het Amerikaanse bedrijf ICS, International Collectors Association. Wat doet ICS? Ze brengt postzegels op de markt en verkoopt die in groten getale aan verzamelaars in de USA. Nepzegels? Nee, echte zegels. Weliswaar geen *dunes*, maar wel van landen als Abgazië, Tanzania, Madagascar, St. Vincent, Chaad en soortgelijke. Deze landen hebben voor hun eigen postale behoeften een relatief beperkt aantal zegels nodig. Er gaan er méér via ICS voor veel geld naar de omvangrijke markt van de Amerikaanse verzamelaars. Wat is het geval? ICS heeft postzegels met de beeltenis van de Beatles verkocht zonder toestemming van (en betaling van het portretrecht aan) Apple. ICS verschuilt zich achter het argument dat het legitieme uitgaven zijn van soevereine staten, die zij onder contract met de autoriteiten van die landen verkoopt.

De tegenpartij beweert dat dit een doorzichtige truc is om geld te verdienen aan de Helden van de Jaren Zeventig, een omwegconstructie die niet zonder te betalen door de beugel kan.

Want een concurrent van ICS had ook zegels van de Beatles laten uitbrengen, waarvoor wél alle rechten verkregen waren. De firma in kwestie is de IGPC, Inter-Governmental Philatelic Corporation, een bedrijf dat de uitgaven verzorgt en agent is van meer dan 70 buitenlandse postdiensten. IGPC had eerder voor Antigua-Barbuda, Nicaragua, Guyana, Maladiven, Palau, Ghana, Mali en Azerbeidsjan uitgaven van de Beatles verzorgd. Een complete set van deze zegels werd voor \$ 55 verkocht, maximaal 3 sets per klant, anders waren ze te snel door de voorraad heen.

Wat gaat er zoal om in de Filatelie in de USA? De klanten worden door de marktonderzoekers ingedeeld in vier categorieën.

De eerste categorie bestaat uit de actieve clubleden zoals u en ik, die regelmatig over hun hobby in publicaties lezen. Deze mensen besteden 520 miljoen gulden per jaar aan hun hobby.

De tweede categorie zijn ook actieve verzamelaars, maar die lezen er nooit iets over in speciale literatuur. Ze geven hun geld liever uit aan postzegels dan aan kennis. Zij zijn goed voor 300 miljoen gulden.

De derde groep bestaat uit de doe-het-zelvers. Ze zijn geen lid van een club, hebben geen catalogus, weten waarschijnlijk niet eens dat er catalogi bestaan, ze zijn gewoon actieve, ongeorganiseerde spaarders. Ze zijn goed voor een bijdrage van 175 miljoen gulden.

De vierde en grootste groep, die 575 miljoen gulden per jaar uitgeeft, weet niet dat ze verzamelaars zijn. Ze kopen af en toe postzegels in het postkantoor en leggen die weg. Ze vinden soms de afbeeldingen op de zegels aardig en willen die zegels gewoon hebben.

Alles bij elkaar hebben wij het over ruim 1,5 miljard guldens, die in de USA alleen aan de hobby besteed worden. De USPS nam in 1995 een hap van 688 miljoen gulden uit deze markt, op afstand gevolgd door veilinghuizen met 155 miljoen gulden en postorderbedrijven zoals de hierboven beschreven firma's met 150 miljoen gulden.

De eerste groep, "onze groep", koopt in de USA relatief weinig nieuwe uitgften: slechts 32 miljoen guldens gaan naar de USPS. Waar besteden onze tegenhangers in de USA dan hun geld aan? 178 miljoen gaat naar veilinghuizen en rondzendingen, 128 miljoen wordt besteed aan aankopen op beurzen en bij de overige handel, terwijl 56 miljoen naar tijdschriften, boeken, catalogi, albumbladen en overige attributen gaat. De rest gaat naar postorderbedrijven, waaronder de hierboven genoemde ondernemingen.

De cijfers laten zien waarom de USPS zo'n lawine van nieuwe uitgften over ons hoofd uitstort. Niet de georganiseerde en goed uitgeruste verzamelaar - zoals wij - is de belangrijkste doelgroep, nee, de gewone man die af en toe wat koopt en weglegt is in de USA goed voor ruim 80% van de omzet aan nieuwe zegels. Of de filatelisten klagen over het excessieve uitgiftebeleid maakt weinig uit: ze zijn net iets meer dan een marginale doelgroep. Ze worden aangehoord en getolereerd. De media-hype over Elvis Presley-, Marilyn Monroe- en James Dean-zegels is bedoeld voor het grote publiek. Daar zit het grote geld. Het is nuttig om dit te weten. Wij filatelisten kunnen gelukkig al dit gedoe langs ons heen laten gaan en ons concentreren op de rest. Laat de USPS maar over aan de anderen. Zolang de overige filatelie maar aan ons blijft.

Begin nou niet over ophouden met verzamelen,
Houd nooit op met verzamelen te beginnen!

✦ En alweer naderen wij het einde van het postzegelseizoen 1996/97. Waar blijft toch de tijd? We zullen het Potpourriseizoen afsluiten met enkele aanvullingen op voorgaande onderwerpen en tenslotte met het Canadese volkslied...! Telkens duiken er weer nieuwe bijzonderheden op, die onze hobby blijvend interessant maken.

✦ Laten we nog eens teruggaan naar de Usca Post nummers 63 en 74, naar de prachtige Scottish Settlers-zegel, Scott 619. Het had maar een haar gescheeld of Peter Swan had een heel andere zegel moeten ontwerpen. Wat gebeurde er?

Toen de "Hector" Greenock in Schotland verliet op weg naar Pictou in Nova Scotia, Canada, werd er een verstekeling ontdekt, compleet met doedelzak. Oh jee, de kapitein werd boos en wilde hem stante pede overboord smijten, maar de passagiers vielen op hun knieën en smeekten om genade. De kapitein streek de hand over het hart en zo zien we nu dus het groepje emigranten, aangevoerd door onze trotse doedelzakspeler, in Pictou aan land gaan. Een en ander tot grote opluchting van de ontwerper van deze zegel...!

✦ Dan gaan we ook nog even kijken naar de Scott E3, beschreven in Usca Post 71 en 85. Ook alweer zo'n prachtige zegel, waar je nooit over uitgepraat raakt en zo belangrijk voor thematische verzamelaars. U ziet op de voorgrond een raam uit een kerk in gothische stijl en als u door dat raam heen kijkt ziet u op de achtergrond een berg. Nu heet deze berg heel toevallig - wat dacht u? juist! - Mount Cathedral en u vindt hem in een park in Alberta.

✦ Is het u opgevallen? Canada Post heeft eind 1996 een eind gemaakt aan de in 1983 begonnen reeks "Greet More"-uitgften. Die boden een goedkoper tarief aan verzenders van Kerstpost, die zelf de adressen van de postcode voorzagen. Het experiment heeft niet aan de verwachtingen voldaan: het aantal poststukken steeg niet, en dat was uiteraard de bedoeling. Eind 1996 waren ze er dus niet meer. De oude Greet More-zegels mochten nog worden gebruikt, maar daarmee is ook dit sprookje weer uit.

✦ Er bestaat in Canada geen afdeling Burgerlijke Stand op de gemeente-huizen. Er is geen Bevolkingsregister, dus je kunt je niet laten inschrijven of uitschrijven. Van verhuiskaarten heeft men nog nooit gehoord, ofschoon Canada Post wel "change of address"-kaarten verstrekt. Dit moet de doorsnee West-Europeaan wel erg

chaotisch voorkomen, maar toch, het functioneert heel erg goed.

Gewoonlijk wordt er om de vier jaar een volkstelling gehouden. Ter viering van de 100e verjaardag van de "Census Taking" in 1971 werd een speciale postzegel uitgegeven, de hier afgebeelde Scott 542. Het cijfer 1 stelt een stukje gecodeerde computertape voor, terwijl de twee nullen de spoelen voor die computertape voorstellen. Er waren in 1971 48.000 part-time helpers nodig om 21.568.311 mensen te tellen en er was een bedrag van 35 miljoen dollar mee gemoeid. Nu, 25 jaar later, om precies te zijn op 1 juli 1996, werden er maar liefst 29.963.631 mensen geteld en als u dit onder ogen krijgt, zullen er zeker wel 30 miljoen mensen in Canada wonen. Zouden de "census takers" wel eens de tel kwijt raken?

✦ Wilt u nu allemaal even gaan staan alstublieft, want hier komt het Canadese volkslied: "Oh Canada". De componist is Calixa Lavallée, die ook wel Calixte wordt genoemd. Hij is geboren

op 28 december 1842 in Verchères, Quebec, en hij componeerde het lied in 1880. Dit feit werd herdacht op een se-tenant pair, uitgegeven op 6 juni 1980, Scott 858a. De teksten zijn van A. B. Routhier en Adolphe Basile. Lavallée stierf op 21 januari 1891 en zijn geboortedorp werd in 1946 omgedoopt tot Calixa-Lavallée.

✦ Nóg zo'n voorgaand onderwerp was de kwestie-Papaver. De redacteur vroeg zich eens af of er ook andere dan rode bestaan, een vraag die door clubgenoot Van Gelderen overtuigend met "ja" werd beantwoord. Welnu, Canada Post illustreert zijn gelijk! Bij gelegenheid van het Bloemenfestival "Quebec en Fleurs/Quebec in Bloom" kwam op 4 april een booklet uit met 12 prachtige exemplaren van de Blue Poppy/Pavot Bleu (bij u beter bekend als de meconopsis bentonicifolia). En reken maar dat-ie blauw is.

✦ In juli 1967 - u weet het vast nog wel - baarde de Franse President Charles de Gaulle opzien toen hij van het balkon van het stadhuis in Montreal kraaide "Vive le Quebec libre!" (leve het vrije Quebec). Daar waren heel veel Canadezen erg boos over. En nu speelt de Franse regering met de gedachte dit historische feit met een postzegel te herdenken. Geen wonder dat er weer heel veel Canadezen erg boos zijn.

✦ Op 3 maart kwam een zegel uit voor het 75-jarig bestaan van de Canadian Tire Corporation, een industriegigant met thans 36.000 man personeel (m/v). De oprichters, de broeders Alfred J. en John W. Billes, zijn erop geportretteerd, links van een plaatje, voorstellend een vader die zijn zoon een fiets cadeau doet. In werkelijkheid zijn dat de nog levende acteurs Scott Ingram en Brent Titcomb, zoals ze in 1988 optraden in een TV-spot voor de firma, die zó goed was dat-ie op het Filmfestival in Cannes werd bekroond als beste commercial. Ziet u bij ons al een STER-spot op een postzegel komen?

✦ Op 7 februari was het Chinese Jaar van de Rat voorbij en was de Os aan de beurt. Canada Post gaf daarvoor op 7 januari, samen met Hong Kong en de Volksrepubliek China, een zegel uit van 45c. In gewone loketvelletjes van 25, maar ook als souvenir sheet waarop 2 zegels op een waaier met Chinese karakters en de 12 Chinese dierenriemsymbolen.

Op 7 februari werd ook nog een ongesneden drukkersvel met 12 van die sheets verkrijgbaar gesteld. Er zijn nu zegels gevonden, afkomstig uit zo'n sheet, waarop het in metallic gold gedrukte opschrift "Canada 45" en het Chinese karakter "Fu" in de rode ruit op de achtergrond ontbreken. Deskundigen geloven dat er nóg 11 sheets moeten bestaan met dit "gebrek". Zit er misschien een bij u?

Ter gelegenheid van de Postzegelshow Hong Kong 97 heeft Canada Post deze "Ossenvelletjes" voorzien van een opdruk: een gouden vierkantje met daarin uitgespaard "Hong Kong" en Chinese karakters en daar overheen links onder een rondstempeltje, ook in goud.

✦ Het uitgifteprogram-1997 is uitgebreid met enkele extraatjes. Op 12 mei een 45c-zegel voor het eeuwfeest van de "Victorian Order of Nurses in Canada"; op 5 augustus een zegel voor 100 jaar "Knights of Columbus" en op 25 augustus een voor Canada's "Year of Asia Pacific".

Er zijn ook wijzigingen. Voor Canada Day op 30 juni komt niet het geplande velletje met 12 Prominent Canadians uit, maar 4 zegels van 45c met Scenic Highways - schilderachtige autowegen. Dit is het eerste kwartet in een reeks van drie. De Prominent Canadians staan nu genoteerd voor 26 september, afgeslankt tot 4 zegels.

Op 31 mei verschijnt de Confederation Bridge-uitgifte, die blijkt te bestaan uit 2 se-tenant zegels van 45c. Op 12 juni volgen twee zegels voor autocoureur Gilles Villeneuve, een van 45c en een van 90c. De John Cabot-zegel, die op 24 juni uitkomt, wordt een tweeling-uitgifte met Italië.

Ach, u stond nog steeds kaarsrecht voor het Canadese Volkslied? Dan kunt u nu weer gaan zitten en u gaan voorbereiden op uw vakantie. Mocht het weer een "lousy summer" worden, dan
PRETTIG POSTZEGELEN!

De Grinnell Hawaii Missionaries

In november 1995 werd door de Robert Siegel Organisatie te New York een veiling gehouden, waarbij de verzameling van Thurston Twigg Smith, de *Honolulu Advertiser Collection*, geveild werd. Die verzameling bevatte een aantal *Hawaii Missionaries*. De eigenaar was op leeftijd gekomen en had besloten zijn beroemde verzameling van de hand te doen. De Hawaii Missionaries behoren tot de zeldzaamste postzegels ter wereld. De Usca Post heeft u eerder over deze veiling bericht. Eén van de zegels, een 2c postfris exemplaar, bracht het recordbedrag van \$ 660.000 op. Naar aanleiding van de veiling dook een bijna vergeten verhaal over vervalsingen van deze zegels op in *Linn's Stamp News*, van de hand van professor Varro E. Tyler, expert op dit gebied.

In 1918 kocht George H. Grinnell, leraar aan een middelbare school te Los Angeles, een aantal Hawaii Missionaries van Charles Shattuck. Een jaar later verkocht hij 43 van deze zegels aan de handelaar John Kleman uit New York voor het toen astronomische bedrag van \$ 65.000. Kleman verkocht er 17 van voor \$ 75.000 aan de bekende verzamelaar en miljonair Alfred H. Caspary. Na vergelijking van de nieuwe zegels met de reeds in zijn bezit zijnde exemplaren ontdekte Caspary dat de zegels vervalsingen waren en retourneerde ze. Kleman sleepte Grinnell voor het gerecht in een poging zijn geld terug te krijgen. Na een geruchtmakend proces verklaarde rechter John P. Wood de Grinnell Hawaii Missionaries tot vervalsingen en veroordeelde Grinnell tot betaling van \$ 73.125 aan Kleman. Grinnell kreeg de (vervalste) zegels terug.

Ondanks de veroordeling bleef Grinnell in de echtheid van zijn zegels geloven. Kort na de veroordeling bracht hij naar buiten dat hij 71 Missionaries bezat. Grinnell vond zichzelf het slachtoffer van een justitiële dwaling en hij probeerde gedurende de rest van zijn leven gelijk te krijgen. Hij benaderde systematisch de meest prominente verzamelaars en handelaren om hun oordeel over de echtheid van zijn zegels te vragen. De meeste experts bleven echter van mening dat het vervalsingen betrof. Niettemin verklaarden ook enkele experts de zegels voor echt. De controversie bleef bestaan, maar raakte geleidelijk in het vergetboek.

In 1950 laaide de emotie weer op, nadat de zegels onder ogen van Harry Weiss waren gekomen. Weiss was naast redacteur van het blad "Weekly Philatelic Gossip" tevens organisator van de "Philatelic Medicine Show", het filatelistisch spektakel van de eeuw. Weiss was een showman van allure. Hij voerde een show op rond door het publiek aangeboden filatelistisch

materiaal. Na veel nepgedoe van testen met infrarood en ultraviolet licht sprak hij zijn oordeel uit over de echtheid van het aangeboden materiaal. Weiss was naast showman een bekwaam filatelist; hij bekeek de zegels goed en trok daarna z'n conclusies. Tijdens de opvoering van de show in Los Angeles presenteerde Herbert Sterling een stel Grinnell Hawaii Missionaries om die te laten onderzoeken. Weiss verklaarde ze, na z'n gebruikelijke hocus-pocus, voor echt. Na 36 jaar verschenen in Amerika de Grinnell Hawaii Missionaries weer op de voorpagina's van de kranten. Het is onbekend of Weiss van te voren heeft geweten dat het de omstreden Grinnells betrof.

George W. Linn, drukker en uitgever van "Linn's Stamp News", kreeg vervolgens interesse voor de weer opgerakelde zaak en hij kreeg de zegels onder zijn beheer voor verder onderzoek. Hij maakte foto's van alle 71 Grinnell Hawaii Missionaries, bestudeerde ze grondig en rapporteerde zijn bevindingen in zijn blad in een aantal afleveringen, lopend van augustus 1951 tot december 1952. Hij verklaarde de zegels voor echt. Zijn serie in "Linn's Stamp News" overtuigde echter niet alle experts. Eén van de grootste kenners van die tijd, Stanley Ashbrook, bleef overtuigd dat het vervalsingen waren. Ashbrook had weliswaar geen onbetwiste Missionaries als vergelijkingsmateriaal, maar hij trok zijn conclusies op grond van stempels op sommige zegels, die hij vals achtte. Zijn mening werd onder andere gedeeld door Twigg Smith, degene die zijn verzameling liet veilen.

Tijdens de recente veiling werd als lot n° 32 een Grinnell Hawaii Missionary aangeboden met een schatting van \$ 500 à \$ 600. Dit bleek een buitenkans te zijn voor de Amerikaanse expert en verzamelaar van vervalsingen, Varro E. Tyler. Een buitenkans, omdat voorzover bekend nog nooit eerder een Grinnell-vervalsing op een veiling aangeboden was. Tyler slaagde erin lot 32 te kopen en hij bestudeerde de foto's, die Linn eerder van de Grinnells had gemaakt om vast te stellen welk exemplaar hij gekocht had. De aankoop bleek een niet door Linn gefotografeerd exemplaar te zijn. Teleurgesteld retourneerde Tyler na veel aarzelingen de zegel aan de veilinghouder met het argument dat het geen gedocumenteerde Grinnell vervalsing betrof, zoals omschreven was in de veiling-catalogus. Hij kreeg z'n geld terug. Betrof het een vervalsing van de vervalste Missionaries?

Tyler nam contact op met de eigenaar Twigg Smith, die verklaarde ongeveer 20 jaar geleden de zegel te hebben gekocht van Justin L. Bacherach, eigenaar van "Lee Stamps" in Great Neck, NY. voor \$ 1100. Bacherach had toen verklaard op te treden namens de advocaat van de familie Grinnell, dan wel de familie Shattuck, de families waar de zegels in 1918 voor het eerst waren opgedoken. De aap kwam uit de mouw. Twigg

Smith had namelijk al eerder een partij van 60 exemplaren van de Grinnell Hawaii Missionaries samen met een kennis-verzamelaar kunnen bestuderen. Deze partij was door een familielid van Grinnell of Shattuck persoonlijk bij hem thuis gebracht. Maar hij moet ook de Linn-foto's gekend hebben of van het bestaan ervan afgeweten hebben, zodat hij had kunnen weten dat de partij van 60 stuks verschildte van de door Linn gedocumenteerde Grinnell Hawaii Missionaries. De omstreden geveilde vervalsing had kenmerken van de zegels uit de partij van 60. Twigg Smith blijft ervan overtuigd dat de door hem bestudeerde partij van 60 tot de Grinnell-valsingen gerekend moest worden en hij was er ook van overtuigd dat de later gekochte vervalsing van die zelfde partij afkomstig was. Hij had de zegel om die reden in de veilingcatalogus als Grinnell-valsing laten omschrijven. Van de vervalsing was echter geen foto in de catalogus opgenomen, zodat het verschil met de 71 Grinnell-valsingen niet eerder uitgekomen was.

Het verhaal roept enkele vragen op. Is Twigg Smith ruim 20 jaar geleden via een wellicht bonafide handelaar opgelicht door een vervalsers, die nieuwe valsingen als Grinnell Hawaii Missionaries presenteerde en dit voorbereidde met de serie van 60? Of bestonden er naast de 71 door Grinnell genoemde en door Linn gedocumenteerde zegels nog 60 andere Grinnell Hawaii Missionaries? Maar waarom zou Grinnell dat dan nooit genoemd hebben?

Misschien is het wel zo, dat de 131 stuks bij de familie Shattuck vandaan kwamen, die er 71 aan Grinnell had verkocht en de resterende 60 valsingen in bezit had gehouden, totdat ze later weer opdoken. Zo blijven er na 78 jaar nog vragen over de zaak onbeantwoord. De hamvraag is natuurlijk wie de oorspronkelijke vervalsers geweest is. De experts zijn het erover eens, dat George Grinnell en Charles Shattuck niet over de kennis, vaardigheden en apparatuur beschikten om zelf als kandidaat-valsers in aanmerking te komen. Dat de vervalsers nu nog in leven zou zijn, lijkt uitgesloten.

De jacht op valsingen lijkt voor de betrokkenen net zo boeiend te zijn als de jacht op de waarheid rond deze valsingen. Valsingen zijn gewoon een erkend aspect van de filatelie geworden. Sommige valsingen zijn meer gezocht (en duurder) dan de oorspronkelijke zegels. Het opduiken van valsingen van de Hawaii Missionaries zal nauwelijks verbazing wekken. Omdat de echte zegels zo duur zijn en zolang er mensen bestaan die bereid zijn om duizenden guldens voor valsingen te betalen, zullen er nog wel meer van opduiken. Het zal echter steeds moeilijker worden, zeker na de recente gebeurtenissen, om nieuwe valsingen van deze zegels onder te brengen in de categorie Grinnells.

H. W. M. HOPMAN

Revenue Stamped Paper (4)

In mijn vorige artikel beloofde ik iets te schrijven over Printed Revenue Stamped Paper. Dat is papier waarin het zegel is ingedrukt.

Waarom werd dit ingevoerd?

Zoals bekend, brak in 1861 de Burgeroorlog (Civil War) uit, een broederstrijd waarin Amerikanen streden tegen Amerikanen, de "Yankees" tegen de "Zuiderlingen". 630.000 Doden en 400.000 gewonden waren het resultaat. Waarom deze verwoestende oorlog?

Een reeks oorzaken leidde tot enorme tegenstellingen tussen "slavenstaten" in het Zuiden en "vrije staten" in het Noorden. De afschaffing van de slavernij riep in het Zuiden grote weerstand op, omdat de slaven overal als werknemers waren ingezet en men meende daarvoor geen anderen te kunnen krijgen. Het leidde tot een afscheiding van een aantal "slavenstaten" - niet alle. De "confederates" zoals zij genoemd werden, kozen een eigen President, Jefferson Davies en de grondwet werd aangepast. De directe aanleiding daartoe was de verkiezing van Abraham Lincoln tot President van de U.S.A. in 1860. Hij was een verklaard voorstander van afschaffing van de slavernij, tot ongenoegen van de Zuidelijke staten. Zoals bekend werd hij - kort na zijn herverkiezing - op 15 april 1865 vermoord.

Het gevolg van de oorlog was dat er grote legers uit de grond gestampt moesten worden, hetgeen enorme kosten met zich meebracht. De oorlog eindigde op 26 mei 1865 en kende in feite alleen verliezers. De afscheiding verliep en beide partijen kenden een ontwrichting van het land.

Om de oorlog te financieren, werd op 1 juli 1862 een speciale wet aangenomen, op grond waarvan per 1 oktober 1862 weer een belasting op diensten en goederen werd ingevoerd. Dat werd geregeld met behulp van opplakbare zegels, die op documenten konden worden geplakt, maar ook door gezegeld papier in te voeren - voornamelijk cheques en wissels.

Feitelijk zijn deze in twee groepen te verdelen: als eerste de genoemde cheques, wissels, promessen e.d. waarvoor een eenheidstarief gold van 2c, ongeacht het bedrag. Het gebruik hiervan eindigde op 1 juli 1883. De tweede groep was voor aandelen, obligaties en verzekeringspolissen. Daarvoor werden hogere tarieven gehanteerd - van 5c tot \$ 1 - doch het gebruik hiervan nam eerder een einde, namelijk op 1 oktober 1872.

Voor de eerste groep werd een groot aantal typen ingevoerd, de typen A tot en met O; voor de tweede groep een kleiner aantal, namelijk de typen P tot en met W. De meeste typen kennen een aantal varianten.

De typen A tot en met F en P tot en met W werden gedrukt door de American Phototype Company te New York (1865-1875); type G door de Graphic Company, eveneens te New York (1875-1883); de typen H t/m L door Joseph Carpenter te Philadelphia (1866-1875); de typen M en N door A. Trochsler te Boston (1873-1875) en type O door Morey & Sherwood te Chicago (1874).

Dit betrof dan het indrukken van het zegel. Allerlei plaatselijke drukkerijen en kantoorboekhandels bedrukten dan dit gezegelde papier als cheques, wissels, promessen e.d.

Alle typen zijn opgenomen in de Scott Specialized Catalogue of US Stamps, in de rubriek RN.

Daarnaast hebben de heren Joseph Einstein, Thomas C. Kingsley en W. Richard De Kay hiervan een Handboek samengesteld, in 1979 uitgegeven door de American Revenue Association. Behalve een opsomming van alle bekende uitgegeven variëteiten is er een deel met aanvullend commentaar, verder foto's en voorbeelden van proeven en facsimiles.

Als u de Scott goed bekijkt, dan ziet u dat er nóg een type heeft bestaan, namelijk type X, in de waarden 1c en 2c, met ook weer enkele varianten. Deze typen zijn ingevoerd op grond van de "War Revenue Law" van 13 juni 1898, om de Spaans-Amerikaanse oorlog om Cuba te financieren, een oorlog die gelukkig maar enkele maanden duurde. Spanje werd verslagen, en het gevolg was, dat Cuba onder de protectie van de VS kwam, totdat het in 1934 onafhankelijk werd.

Bij het type X (X1, X4 en X5) zien we een nieuw fenomeen, namelijk een uit meerdere (4 resp. 2) delen bestaande kaart voor belasting op Pullman reisswagens of luxe spoorrijtuigen.

De typen X6 en X7 waren weer de bekende cheques e.d. Het papier hiervan werd gedrukt door particuliere firma's, onder toezicht van het Bureau voor de Interne Belastingen en met behulp van platen, die door dat Bureau in leen beschikbaar werden gesteld. Het bedrukken van het aldus gezegelde papier geschiedde weer door allerlei andere firma's, drukkerijen en kantoorboekhandels.

Met dit 4e artikel eindigt een serie over het Revenue Stamped Paper. Ik hoop dat die serie een goede aanvulling is op de reeds bekende literatuur.

Literatuur:

- André Kaspi: Geschiedenis van de Verenigde Staten van Amerika; 1988 - Uitgave Het Spectrum BV
- Joseph S. Einstein, Thomas C. Kingsley en W. Richard De Kay: A Handbook for US Revenue Stamped Paper; 1979 - Uitgave American Revenue Association
- Scott Specialized Catalogue of US Stamps - 1996

KORT AMERIKAANS

★ Op 4 februari, mooi op tijd voor Valentijnsdag, maar onaangekondigd, liet de USPS een set van 12 »Love« prentbriefkaarten verschijnen. Het zijn 3 losse sheets van 4, verpakt in krimpfolie. Twee ervan zijn identiek; die tonen afbeeldingen van de op dezelfde dag uitgekomen »Swans« Love-zegels van 32c resp. 55c, en voorts van de 29c en de 52c Dove and Roses, Scott 2814 en 2815. Het derde sheet toont de 29c Sunrise, Scott 2813, de 25c Doves, Scott 2440, de 22c Heart, Scott 2248 en de 22c Puppy, Scott 2202. Het indicium heeft dezelfde zwanen als de zegels van 32c en 55c, maar dan met waardecijfer 20. De kaarten kosten echter \$ 6.95 per set, ofwel rond 58c per stuk. De oplage is vrij beperkt: 100.000 van de eerstgenoemde en 50.000 van de laatstgenoemde sheet, totaal 600.000 kaarten. Gaan ze vlot van de hand, dan is nadruk niet uitgesloten, met alle kans op de kleine verschillletjes waarop wij zo gek zijn.

★ De bovenbedoelde Zwanen van 32c en 55c zijn volgens de USPS de eerste Love-zegels zonder het woord Love. Wat ziet echter het scherpe oog van de kiene verzamelaar? Maar liefst tweemaal dat woord, namelijk in elk van de beide vleugels eenmaal. In microprint. Tja, het is een teken des tijds: het kost steeds meer moeite om liefde te vinden ...

★ De beide souvenirvelletjes voor 150 Jaar Postzegels, het ene met 12 Franklins à 50c en het andere met 12 Washingtons à 60c, zullen uitsluitend verkrijgbaar zijn op de 11 dagen die de Pacific 97 Show in San Francisco gaat duren, namelijk van 29 mei tot 8 juni, en dan nog alleen op die Show en bij de Filatelistische Dienst in Kansas City. Het postkantoor van Okeechobee, maar ook het Hoofdpostkantoor van New York City moeten dus nee verkopen. Maar mensen, vertrouw op onze Nieuwtjesdienst!

★ Bent u al toegetreden tot de CMFCMFC? Vertel ons nou niet dat u daar nog nooit van hebt gehoord. Natuurlijk wel. In Los Angeles immers: de »Coalition to Make our First Class Mail First Class« - de Coalitie om van onze eerste klas post eerste klas te maken. Maar als u nog geen lid bent, kijk dan liever nog even de kat uit de boom, want er lopen geruchten dat er een Afdeling van die Club in ons land zal worden opgericht ...

★ Scott Publishing Company heeft een nieuwe eindredacteur, Mr. David C. Akin. Die heeft een duidelijke richtlijn ingevoerd voor de nummering van langlopende zegels. Die worden voortaan tussen de gelegenheidszegels door in chronologische volgorde genummerd. Alleen zegels in duidelijk herkenbare series, zoals de Great Americans en de Flora & Fauna-reeks, zullen als reeks genummerd blijven. De Scott-redactie maakt geval voor geval uit of een serie duidelijk herkenbaar is of niet. Duidelijk, nietwaar?

★ Wij hebben al tweemaal eerder met u gelekkerbeekt over Bugs Bunny, het konijn dat de USPS dit jaar uit de hoed tovert om minimaal \$ 38 miljoen op te brengen. Bugs komt een dezer dagen uit, en wel op een manier een goochelaar waardig, namelijk als een velletje, deels bestaande uit 3 x 3 zelfklevers en voor de rest uit een maximumkaart met de 10e zegel erop. De jeugd zal erop afkomen als vliegen op de stroop, zegt de USPS. En u, gepokt en gemazeld zegelsverzamelaar, zult nu zelf eens zien hoe leuk het verzamelen van maximumkaarten is, of u wilt of niet ...

★ En wéér kunnen onze PNC-fans bij het doorwerken van bergen kilowaar op de top van hun zenuwen gaan uitkijken naar zegels met een genuïneerd plaatnummer! Van de zelfklevende Flag over Porch met het rode jaartal 1996 uit de bij het BEP gedrukte rollen van 100 met plnr 99999 zijn exemplaren gevonden met slechts 4 negens. De vijfde is naar de zegel rechts gesprongen, dank zij een verschuiving van de donkerbruine kleur over een breedte van één zegel + ca 1½ mm. Die verschuiving valt meteen op in de rechtermarge. Dus nu maar speuren naar zegels met vier negens respectievelijk met slechts één. Wie er een vindt, krijgt van ons een negen!

★ Hoera! Volgens Michel gaf de Wereld in 1995 12.010 nieuwe postzegels en souvenir-sheets uit. Een nieuw wereldrecord. Voor f 13.322.95 en een beetje moeite hebt u ze allemaal in uw album. De USA ging van de 18e naar de 9e plaats op de wereldranglijst: 217 nieuwtjes. Nog even en de USA is wereldkampioen! Canada werd 39e met 70 uitgaven, België 87e met 42 en Oranje eindigde als 105e met 35. Wereldcijfers toch?

★ Vrienden, het is nu echt gauw bekeken: binnenkort is uw verzameling compleet. Mét de \$ 5 Columbus en de Zeppelins. En, waarom niet, mét de Inverted Jenny. Gewoon gekloond.

★ Hier is-ie weer, de GTVTL. De handel biedt grif \$ 22 per 100 postfrisse 5c Kennedy's uit 1964, Scott 1246. Toch maar weer een mooi stuk arbeidsloos inkomen voor u!

★ Wees voorzichtig met die Jaar van de Os-zegel. Met gewoon water laat hij zich goed afweken, maar het beest kan niet tegen spuug, pardon speeksel. Het blauw vlekt subiet bij aanraking met dit minderwaardig vocht.

★ Op de Marshall Plan-zegel, die in juni moet uitkomen, staat naast het portret van George C. Marshall tweemaal de tekst "European Recovery Program". In het oorspronkelijk ontwerp stond viermaal "European Aid Program" met één van de jaartallen 1948-1951 erachter. In die jaren is het plan echter nooit een hulpplan genoemd, maar een herstelprogramma. Dat is nog net op tijd gemerkt, vandaar de wijziging. De jaartallen zijn weggelaten: Minister van Buitenlandse Zaken Marshall ontvouwde zijn vierjarenplan namelijk al in een speech voor de Harvard Universiteit op 5 juni 1947.

★ Er zijn lieden die vinden dat de USPS in het velletje "Bedreigde Diersoorten" (Endangered Species - Scott 3105) één soort over het hoofd heeft gezien: de bedreigde USA-postzegelverzamelaar ...

★ Wij hebben een schrale troost voor clubleden die Pacific 97 niet kunnen bezoeken, maar wel Internetter zijn. U weet: die postzegel-wereldtentoonstelling wordt van 29 mei - 8 juni gehouden in het Moscone Center in San Francisco. En hoera! er is een *site* op Internet. Bezoek *home page* <http://www.west.net/~stamps1/pacific1.html> en u kunt naar hartelust clicken om van alles te weten te komen. Ook over het experiment in de Literatuurklasse. Voor het eerst in de geschiedenis komt daarin een sectie "Philatelic Software", Class 11D genaamd, voor filatelistische computerprogramma's en databases.

★ Niets veranderlijker dan een mens? Toch wel: de USPS. De ons beloofde zelfklevende 23c Lunch Wagon uit de Transportation reeks (zie Usca Post 85, blz 24) is bij nader inzien toch veranderd in een gewone likzegel. Op rollen van 3000, met op elke 48e zegel het plaatnummer 5, geen jaartal, met glanzende gom en op fosforhoudend papier. Zo blijft de Transportation-reeks dus (voorlopig?) verstoken van zelfklevers.

★ Zouden wij u vragen hoeveel procent van de in 1996 voor de USPS geproduceerde zegels zelfklevend waren, wat zegt u dan? ☐ 37%, ☐ 23%, ☐ 60% of ☐ 88%? Juist! - Er is productiecapaciteit genoeg voor 100%, maar de USPS belooft toch ook nog gewone likzegels te zullen uitgeven. "Om aan de wensen van de klant te voldoen." Nou u weer. (Juiste antwoord: 60%).

★ Dachten wij in januari nog dat we misschien wel tot 1998 op rolzegels zonder rugpapier zouden moeten wachten, nu weten wij beter. 15 Maart is er een experiment mee begonnen. Een aantal uitgekende postkantoren in het noorden van Virginia gaan 32c Porch-zegels verkopen, op rollen van 100. Wie dat wil, kan er een plastic dispensertje bijkopen. Voor 25c. De antwoordkaart met een enquête van de USPS is gratis. Vijf grootverzendders in Nebraska, Pennsylvania, New York en Maryland nemen een proef met de 25c Juke Box zonder waardecijfer, op rollen van 10.000 en 30.000. Wij verzamelaars kunnen in Kansas City strips van 7 kopen. Mét plnr nog wel.

★ Sinds 17 april, zijn 100e geboortedag, hebben we in de reeks Literary Arts een zegel voor de schrijver Thornton Wilder (1897-1975). Michael Deas tekende diens portret naar een foto van Gisele Freund, maar de daarop voorkomende sigaret moest hij weglaten. Die Wilder had natuurlijk nooit mogen roken. Het is de 17e zegel in deze sinds 1978 lopende reeks. Weet u de andere 16 nog? Hebt u ze niet in uw hoofd, geen nood, u hebt ze immers in uw album.

★ Hebben wij nét in Usca Post 86 het in de papieren lopend verschil tussen de Porch-zegels Scott 2920a en b bij u erin geramd, gaat Scott me aan het omnummeren. De goedkope 2920b, dat is die met het grote blauwe jaartal 1995, wordt de hoofdvariant 2920 (en 2920a als velletje van 20), en de dure 2920a met het kleine jaartal wordt 2920b (en als velletje 2920c).

★ Even tussen u en ons: zit u nou nog steeds zo moeizaam zélf zegeltjes te verzamelen? Dom hoor! Ga toch lekker met uw tijd mee, zoals wij. Wij leasen ze gewoon. Bel snel 06-54321½ en u gaat zwemmen in de zee van vrije tijd die u op die manier verkrijgt!

★ In 1995 vroegen zo'n 40.000 mensen de USPS om uitgifte van bepaalde gelegenheidszegels. Onder hen drie prominenten. Oud-President Jimmy Carter wilde er een voor het slagschip *Maine*, dat 100 jaar geleden in Havana tot zinken werd gebracht, waardoor de oorlog met Spanje uitbrak. U kent dat schip van de Revenues Scott RB 20-31 van 1898. De komiek Dom DeLuise wilde zijn collega Eddie Cantor geëerd zien en Steven Spielberg stelde de Zweedse diplomaat Raoul Wallenberg voor. Alleen Spielberg heeft zijn zin gekregen, maar wie weet.

★ Alarm! Voor het fiscale jaar 1998, dat op 1 oktober 1997 begint, wordt in de begrotingen voor de USPS een tekort voorzien van 1,8 miljard dollar. Dat kan volgend jaar wel eens leiden tot een aanslag op uw credit-cards ...

★ Jurassic Park niet gezien? En toch gek op dino's? Verheug u dan, want sinds 1 mei staan er maar liefst 15 op een velletje "The World of Dinosaurs". Voor \$ 4.80 brengt het bovenste deel u naar het Colorado van 150 miljoen jaar geleden (8 zegels), het onderste naar Montana, zoals het er 75 miljoen jaar geleden uitzag (7 zegels). U zult eens zien hoe lekker dat verkoopt. U kunt zelf uitmaken of u vindt dat we er sindsdien op zijn vooruitgegaan.

★ In Usca Post 86 fulmineerden wij op blz 21 al tegen de wantoestanden die de USPS bezig is te scheppen met de uitgifte van zogenaamde *makeshift booklets*. Deze "nooduitgiften" verschijnen sinds maart 1996 onaanbevestigd. Thans laat de USPS weten dat ze ook niet via de Filatelistische Dienst in Kansas City verkrijgbaar zullen worden gesteld. De tot dusver uitgekomen makeshifts zijn alle te herkennen aan een blauwe kartonnen omslag met een venstertje erin. Mocht u er een te pakken krijgen, breng die dan eens mee naar een clubbijeenkomst!

★ Wij betuigen onze oprechte deelneming in het leed van al die clubgenoten, die - vanwege de zomer of om andere drogredekenen - op zogenaamde vakantie moeten in het buitenland of in huisjes ergens in Nederland en die daardoor het contact met hun dierbare verzameling en met ons soms wekenlang zullen moeten missen. Vrienden, vecht u dapper door die moeilijke periode heen. Eens wordt het weer september!